

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnaburgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Ordo Ac Series Episcoporum Ratisbonensium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

CUM Illustrissimus Dominus FRANCISCVS GVILIELMVS, anno MDCXV, factus esset Canonicus Ecclesie Ratisbonensis; eodem, anno MDCXIX, Paulus V contulit Præposituram ejusdem Ecclesie. Eum postea Albertus V, Episcopus Ratisbonensis, anno MDCXLI, in suum nominavit Coadjutorem, cum spe successione; prout Capitulum postmodum ipsum x Novembris Canonicè electum præsentavit Sedi Apostolicæ, & Urbanus VIII eundem confirmavit anno MDCXLII. Mortuo itaque Alberto Episcopo, xii Aprilis MDCXLIX, ipse, in publicis tractatibus pacis suarumque provinciarum Westphalicarum restitutione occupatus Monasterii cum degeret, duos misit deputatos Commissarios, qui possessionem statim suo nomine caperent; quam Capitulum solemnissime tradidit, non solum in Ecclesia, verum & in omnibus ac singulis Residentiis, prout moris est præsentem facere. Subsecutus tamen est ipse Illustrissimus Princeps & Episcopus Norimbergæ, ex tractatibus publicis Imperii, in Vigiliâ Palmarum, quæ fuit ix Aprilis, MDC L; suumque fecit Eques solemnem ingressum, à Civibus & Capitulo dignè ac pro more exceptus. Intentus itaque & temporali & spiritali regimini stabiliendo, interque cætera videns, ab anni M D LXXX

mensè Octobri nullam celebratam Synodum, necessariamque post tot annos reformationem corruptorum Cleri morum, qui hoc tempore bellico irreperant; Synodum Diocesanam, in quintam Julii, ejusdem anni, indixit; quæ etiam solemnissime celebrata est, convenientibus, præter Abbates duodecim mitratos, ultra sexcentos de Clero sæculari, & non computatis Religiosis. Habuit Illustrissimus ipse, tertia die, duas conciones Synodales; præter alias duas; quarum prior, prima die, à P. Henrico Wagnereck Societatis Iesu; posterior, secundâ, à Domino Gedeone Forstero, Archidecano in Pandorff, dictæ sunt. Acta hujus celeberrimæ Synodi alibi impressa habentur, cum hæc Ecclesia sit de Provincia seu Metropoli Salisburgensi. Subjiciuntur tamen hic nonnulla quoad Episcopos atque, pro notitia; prout in Verdenfi, Mindenfi, Hildesimense factum fuit. Paravit postmodum Illustrissima sua Celsitudo generalem visitationem, per se ipsam faciendam, totius Diocesis; sed, interveniente inopinatâ morte Serenissimi Ferdinandi Archiepiscopi & Electoris Colonienfis, xii Septembris, Coloniam evocata, discessit Ratisbonâ xxvi Septembris. deinde Monasterium se transfudit; ubi cum Suecis aliisque egit, ut tandem sibi Episcopatus Osnabrugensis, xxx Novembris, fuerit restitutus. Vbi postmodum plures celebravit Synodos, quæ suo ordine subjiciuntur. Sequitur nunc Ordo ac Series Episcoporum Ratisbonensium.

ORDO AC SERIES EPISCOPORVM RATISBONENSIVM.

Vti Antiquitas non semper in tradenda historia diligens fuit, sic &, circa primos Episcopos hujus Ecclesie Ratisbonensis, scriptores multum variant vel vacillant. Certiora tantum, & quæ videntur historiae temporibusque magis congrua ac certa, hic ponemus.

I.	Primus itaque Episcopus sit S. SEVERINVS, Abbas; de quo Martyrologium Romanum, vi Idus Ianuarii, sic habet: <i>Eodem die, apud Noricos, S. Severini Abbatis, qui apud eandem gentem Evangelium propagavit, & Noricorum dictus est Apostolus.</i>	Anni Sef- fio- nis.	Obi- tus.
II.	Huic aliqui auctores subjungunt PAVLINVM; minus tamen recte fieri id volunt alii.		
III.	S. LVPVS, Romanus, Ratisbonæ propter veræ fidei annuntiationem occisus putatur.		
IV.	S. RVPERTVS, illustri Francorum Regum familia natus, primus Episcopus Salisburgensis, Ratisbonam venit anno D LIV, baptizato		

- zato ibidem Theodone III Duce : veterem Capellam in honorem D. Virginis Mariæ dedicavit , totamque Bavariam (cujus tunc temporis Metropolis erat Ratisbona) ad fidem Christi convertit; unde Apostolus Baviaræ dici meruit. Moritur circa annum
- V. S. EMMERAMVS, Aquitanus, Pictonum Episcopus; Ratisbonam venit circa annum Christi DC XLII, martyrio coronatus in Helfendorff, oppido Baviaræ.
- VI. VELIPHOLÆGVVS, aliàs WOLFFLETVS, seu WOLFLAICVS, S. Emmerami cooperatores, & successor ab eodem relictus.
- VII. CYRINVS, fuisse putatur Episcopus Ratisbonensis, testibus Baronio & Surio.
- VIII. RATHARIVS, Ratisbonam venit circa annum DCCIV.
- IX. VICTORIVS, à quibusdam ponitur Episcopus Ratisbonensis.
- X. S. ERHARDVS I, gente Scotus, nobili familia natus, Episcopus Artacadenfis, peregrinationis occasione Ratisbonam venit, & apud cellulam religiosarum feminarum Ordinis sancti Augustini (ubi nunc Monasterium inferius est situm) hospitio est exceptus; ibidemque, miraculis clarus, requiescit; quem S. Leo Papa IX, cum Ratisbonæ esset, elevavit, & Sanctorum numero adscripsit.
- XI. B. ALBERTVS I, natione Anglus, Casselensis Archiepiscopus, sancti Erhardi Collega, ex peregrinatione Terræ sanctæ in Germaniam rediens, sanctum Erhardum Ratisbonæ invisurus, mortuum reperit. Hic à nonnullis successor sancti Erhardi ponitur. Requiescit Ratisbonæ in Monasterio inferiori, prope sepulchrum sancti Erhardi.
- XII. WVNIFRIDVS, postquam in Hassia, Thuringia & Frisia, verbum Dei cum magno fructu prædicasset, à Gregorio II Papa consecratur Episcopus anno Domini DCCXXIII, exinde BONIFACIVS appellatus; deinde, à Gregorio III Papa, creatus Archiepiscopus Moguntinus, ab Utilone, Ugoberti Bavarorum Ducis filio, invitatus, in Bavariam revertitur anno Christi DCCXXVI; ubi provinciam Bavarorum in quatuor Episcopatus, Salisburgensem, Frisingensem, Ratisbonensem, & Passaviensem, divisit, & singulis Sedibus idoneos Antistites præfecit.
- Notandum : hæcenus memorati Pontifices adventitii duntaxat fuerunt.
- Sequuntur nunc qui Cathedram & successionem ordinariam inchoarunt & continuarunt.
- I. S. GARIBALDVVS, Polyonymus, à sancto Bonifacio Archiepiscopo Moguntino, jussu Gregorii III Papæ, constituitur Episcopus Ratisbonensis, circa annum DCCXL.
- II. SYMPERTVS, aliis SYNOBERTVS, Monasterium S. Emmerami in ampliorem formam redegit. interfuit Synodo, Dingelfingi habitæ circa annum Domini DCCXXXV.
- CONSTANTINVS, post Sympertum præfuisse legitur; sed tamen, forsitan ob brevitatem regiminis, in Catalogo Episcoporum Ratisbonensium à quibusdam non ponitur.
- III. ADALWINVS, Abbas sancti Emmerami, fit etiam Episcopus Ratisbonensis, anno Domini DCCXC. Hic Sedem Episcopalem ex sancto Emmeramo in Civitatem ad Ecclesiam sancti Stephani transtulit. Sub hoc celebratum est Ratisbonæ Concilium anno DCCXCII: in quo, inter alia, hæresis Felicianæ damnatur. Interfuit etiam Concilio, habito Salisburgi anno DCCCVI.
- IV. BALTHVRICVS, Ecclesiam S. Emmerami rursum poposcit, & in ditionem suam redegit.
- V. ERCHANFRIDVS, Abbas S. Emmerami, fit etiam Episcopus Ratisbonensis. Et omnes fere ejusdem successores, usque ad sanctum Wolfgangum, simul fuerunt Episcopi Ratisbonenses.
- VI. EMBRICHVS, Polyonymus. Sub hoc Ratisbona pænè tota conflavit.
- VII. ASPERTVS, aliis ISBERTVS.

	Anni	Se-	Obi-
		fio-	tus.
		nis.	
VIII. B. T V T O, Monachus S. Emmerami, Arnulphi Boariæ Regis Secretarius, occasione itineris ad Arnulphum in Galliam suscepti, corpus S. Dionysii Areopagitæ, & Euangeliorum codicem inauratum ac gemmis exornatum, exinde in Monasterium S. Emmerami intulit. Concilio Triburiensi interfuit. Sub hoc, fundatum est Ratisbonæ Monasterium inferius.	36		926
IX. I S I N G R I N V S, interfuit Concilio in Dingelsing.	11		938
X. C O N R A D V S, sex mensibus circiter præfuit.			
XI. B. G V N T H A R I V S, Monachus S. Emmerami.			938
XII. M I C H A E L. Sub hoc Ratisbona, anno D C C C C L I V, in Augusto, ab Henrico Baviaræ Duce capta, proxima nocte insequenti, pæne tota conflagravit.	30		968
XIII. S. W O L F G A N G V S, Nobilis Suevus; videns, quod Episcopi & Abbatis munus simul obire non posset, S. Romualdum, Abbatem S. Emmerami constituit. Similiter, cum, ad latitudinem suæ Diocesis, Bohemis simul invigilare vix posset; eidem regno S. Adalbertum, postea Martyrem, primum Episcopum præfecit. Monasterium Virginum Ordinis sancti Benedicti Ratisbonæ ad sanctum Paulum exstruxit; sepultus ad S. Emmeramum, unà cum suis Antecessoribus.	26		994
XIV. G E B H A R D V S I, Comes de Hochenwart. Sub hoc, Monasterium Ordinis S. Benedicti in Pruel ædificatur anno Christi C M X C V I I.	29		1023
XV. G E B H A R D V S I I, Canonicus Augustensis. Sub hoc Sanctus Henricus Imperator Ecclesiam Divæ Virginis ad veterem Capellam in Collegiatam Canonicorum erexit & dotavit anno M X X I I I.	13		1036
XVI. G E B H A R D V S I I I. Sub hoc S. Leo I X Papa Ratisbonæ corpora S. Erhardi Episcopi Ratisbonensis & Confessoris in Monasterio inferiori, S. Wolfgangi, Episcopi item Ratisbonensis & Confess. in Ecclesia S. Emmerami, elevavit: nec non corpus Sancti Dionysii Areopagitæ apud S. Emmeramum, postquam idiplum vidisset & contrectasset, publico diplomate comprobavit, id ipsum ibidem requiescere; præsentibus Henrico Imperatore, S. R. E. Cardinalibus, Episcopis, & Legatis Parisiensibus, ut fusius narrat Baronius anno Christi M L I I.	24		1060
XVII. O T T O, Babenbergensis Canonicus, cum multis Archiepiscopis & Episcopis, devotionis causa, in Terram sanctam proficiscitur. Sub hoc Monachi Ordinis sancti Benedicti, natione Scoti, anno M L X X, Ratisbonam venerunt; quibus Monasterium sancti Petri extra muros est exstructum.	29		1089
XVIII. G E B H A R D V S I V, de Gotzeshaim, prope Pechlaren in Austria occiditur.	7		1097
XIX. V L R I C V S, cum exiguo tempore præfuisset, cedere cogitur.			
XX. H A R T W I C H V S I, Engelberti Ducis Carinthiorum filius. Sub hoc, anno Christi M C I X, fundantur Monasteria Malharstorff & Prießfening, & deinde Monasterium Scotorum S. Iacobi, Ordinis S. Benedicti, in urbe.			
XXI. B. C H V N O I, Abbas Sigeburgensis, diversus à sequenti. Hic in gravi schismate Imperatorum Henrici IV Patris, & Henrici V filii, contra Hartwicum, excommunicato à Sede Apostolica Henrico seniori adhærentem, nominatus Episcopus, videtur quietam possessionem Sedis Episcopalis non adeptus, defunctus scilicet anno M C X X, & sic ante redditam Imperio pacem; quæ tandem anno M C X X I I Wormatiæ est subsecuta, remittente Henrico V Episcoporum instituendorum præfensionem: & hinc ex Catalogo Episcoporum Ratisbonensium, apud Hundium & alios nonnullos, dictus B. Chuno neglectus videtur. Quod aliàs revera fuerit ut minimum designatus Episcopus Ratisbonensis, certo id constat ex inscriptione sepulchralis sui lapidis, quem adhuc hodie videre est in monte Regiomagensi, nunc S. Apollinaris dicto; quæ sic habet: Anno Domini M C X X, obiit Reverendus Dominus Chuno, Episcopus Ratisbonensis & Abbas Sigeburgensis, Fundator hujus Monasterii, vitæ sanctimoniam præclarus. Idem indicat Sigeburgense Necrologium his verbis: x i v Kalendis Junii, dep-			
			sio

	Anni	Obi-
		tus.
<i>sitio venerabilis Patris nostri Chunonis, Episcopi & Abbatis. Magis infu-</i>		
<i>per idem declarant opera B. Ruperti Abbatis Tuitienfis, saepelato</i>		
<i>huic B. Chunoni dedicata, & epistola, eidem ab eodem inscripta,</i>		
<i>quæ sic incipit, Scripsisti mihi, Chuno, Dei gratia Ecclesie Ratisbonensis</i>		
<i>Præsul venerabilis; & quam integram Gelenius recitat in suo tractatu</i>		
<i>de Suffraganeis Colonienfisibus. adeo ut ex his & aliis nulli dubium</i>		
<i>esse possit, quin vere hic Chuno fuerit designatus Episcopus Ratis-</i>		
<i>bonensis. sed tempora tamen, propter nefandum hoc, Ecclesiam in-</i>		
<i>ter & Imperatores, in Ecclesiastica involantes, schisma, omnino in-</i>		
<i>certa & confusa sunt.</i>		
XXII. CHVNO II, fundavit Ecclesiam Collegiatam S. Ioannis Ratisbonæ,		1120
anno M C XXXIX. Sub eodem fundatur Monasterium Waldsach-		
sen, in hac Diocesi situm, anno M C XXX.		1130
XXIII. HENRICVS I, Comes à Wolfrathhausen, interfuit expeditioni in		
Terram sanctam. Sub hoc Henricus & Ernestus, Comites de Ho-		
chenburg, Castrum & Comitatum Hochenburg Ecclesie Ratisbo-		
nenfi donarunt. Sub eodem Monasterium Canonicorum Regula-		
rium S. Magni in suburbio, anno M C XXXVIII, exstruitur;		
pons lapideus, supra Danubium positus, anno M C XLVI absol-		
vitur; Ratisbona, anno M C LII, incendio vastatur.	25	1155
XXIV. HARTWICHVS II, Canonicus Salisburgensis.	9	1164
XXV. EBERHARDVS, Canonicus Auguftensis. Sub hoc, Monasterium		
S. Emmerami conflagravit.	2	1167
XXVI. CHVNO III, Comes de Falckenstein, Canonicus Ratisbonensis.		
Sub hoc Ratisbona, excusso jugo Ducum Bavarie, fit Civitas Imper-		
ialis.	18	1185
XXVII. GOTFRIDVS, Conradi Regis Capellanus, & Friderici I Imperato-		
ris Cancellarius, cum vix per annum præfuisset, Episcopatum regnat.		
XXVIII. CVNRADVS II, de Laichling, Canonicus Ratisbonensis, interfuit		
expeditioni in Syriam ad defendendam Terram sanctam.	18	1204
XXIX. CVNRADVS III, Comes de Frontehausen, Præpositus Frisingen-		
sis & Canonicus Ratisbonensis, Imperatoris Cancellarius; Paro-		
chiale Ecclesiam S. Cassiani donat Collegiatæ Ecclesie in veteri		
Capella anno M CC XXIV; Patribus Conventualibus S. Franci-		
sci assignat Ecclesiam Salvatoris; Xenodochium pauperum, trans		
pontem Danubii, in suburbio, fundat anno M CC XXVI.	22	1226
XXX. SIFRIDVS, Canonicus Ratisbonensis, Patribus Dominicanis donat		
Ecclesiam S. Blasii, anno M CC XXXIX. Sub hoc fundatur Mo-		
nasterium S. Crucis Religiosarum Virginum Ordinis S. Dominici,		
anno M CC XXXVII.	20	1247
XXXI. ADELBERTVS I, Comes de Pittingen, Canonicus Halbersta-		
diensis, de quibusdam criminibus apud Sedem Pontificiam accusa-		
tus, cum se defendere non posset deponitur anno Christi M CC LX.	13	
XXXII. B. ALBERTVS II, cognomento Magnus, Suerus, ex nobili fami-		
lia Boloftatensium, Ordinis sancti Dominici Monachus, & sancti		
Thomæ Aquinatis Professor; postquam per annum præfuisset, abdi-		
cato Episcopatu revertitur ad Monasterium.	1	
XXXIII. LEO, Decanus Ratisbonensis. Sub hoc Ecclesia Cathedralis incendio		
absumpta; construi cepta de novo, in honorem sanctissimæ Trini-		
tatis, B. Mariæ Virginis, & sancti Petri, dedicata fuit M CC LXXVI.		
Interfuit hic Concilio Viennensi, præside Guidone S. R. E. Cardi-		
nali & Apostolicæ Sedis Legato, anno M CC LXVII, & Conci-		
lio Provinciali Salisburgensi, anno M CC LXXIV celebrato. Sub		
hoc Patres Augustiniani Ratisbonam veniunt anno M CC LXVII;		
iisdemque Ecclesia Salvatoris donatur anno M CC LXIX.	15	1277
XXXIV. B. HENRICVS, Comes de Roteneck, Archidiaconus & Canonicus		
Ratisbonensis; redditus Episcopales & Canonicales copiosè auxit;		
templum Cathedrale, reedificari inchoatum, sumptuoso opere ab-		
solvit. Interfuit Concilio Provinciali Salisburgensi, anno M CC LXXXI		
celebrato. Sub hoc virgines religiosæ sanctæ Mariæ Magdalene		

- poenitentis intra civitatem assumunt regulam sanctæ Claræ. 19 1296
- XXXV. CYNRADVS IV, de Luppurck, Præpositus Ratisbonensis. 17 1313
- XXXVI. NICOLAVS, Bohemiæ Regis Cancellarius; Ecclesiam magno ære alieno liberavit, multaque Castra, ab Antecessoribus oppignorata, redemit. moritur exul in Monasterio superiori Altacensi. 27 1340
- XXXVII. FRIDERICVS I, Burgravius Norimbergensis filius, Præpositus Ratisbonensis, postquam viginti quatuor annis parvo fructu Ecclesiæ præfuisset, deponitur anno M CCC LXXV; & exinde Sedes Episcopalis triennio vacavit. 24
- XXXVIII. CYNRADVS V, Præpositus Ratisbonensis, Synodum celebravit Ratisbonæ, anno M CCC LXXVII. Sub hoc Patres Carmelitani Straubingam venerunt. 13 1381
- XXXIX. THEODORICVS, Comes ab Abensberg, Præpositus Bambergensis, & Canonicus Ratisbonensis, multa Castra oppignorata redemit. 2 1383
- XL. IOANNES I, Præpositus Frisingensis, Synodum celebravit Ratisbonæ, anno M CCCC IV. 26 1409
- XLI. ALBERTVS III, à Stauff, Scholasticus Ratisbonensis, multa oppignorata redemit. Interfuit Concilio Constantiensi; & rediit ex eodem, celebravit Synodum Diocesanam Ratisbonæ anno M CCCC XIX; & anno proximè sequenti interfuit Concilio Provinciali Salisburgenfi. 12 1421
7 1428
- XLII. IOANNES II, de Streckperck, Canonicus Ratisbonensis.
- XLIII. ERHARDVS II, Sateperger, Canonicus Ratisbonensis, aliis duobus simul de Episcopatu contendentibus eundem resignat.
- XLIV. CYNRADVS VI, de Sufato, SS. Theologiæ Magister, Castrum Werdt, multis annis abalienatum, recuperavit. 9 1437
- XLV. FRIDERICVS II, de Parsberg, Præpositus Ratisbonensis. 13 1450
- XLVI. FRIDERICVS III, de Planckenfels, Canonicus Bambergensis, Frisingensis & Ratisbonensis. 7 1457
- XLVII. RVPERTVS II, de Novo foro, Comes Palatinus Rheni & Baviaræ Dux, fit administrator Ratisbonensis. Castrum Perbing, redemptum, Episcopatu adjunxit. 8 1465
- XLVIII. HENRICVS III, de Absperg, Præpositus Ratisbonensis, & Decanus Pataviensis; Synodum celebravit anno M CCCC LXXV. 27 1492
- XLIX. RVPERTVS III, Comes Palatinus Rheni & Baviaræ Dux. Sub hoc Carthusiani in Monasterium Pruel sunt introducti. 15 1507
- L. IOANNES III, Comes Palatinus Rheni & Baviaræ Dux, Synodum Diocesanam celebravit anno Christi M D VII & anno M D XII. Sub hoc Iudæi, anno M D XII, Ratisbona sunt expulsi, & loco Synagogæ, lignea ædicula in honorem B. M. V. Speciosè dictæ, & paulo post, magnificum templum, quod novam Parochiam vocant, est exstructum. 30 1538
- LI. PANCRATIVS Sintzhoven, Decanus Ratisbonensis. Sub hoc cives Ratisbonenses, anno M D XLII, Confessionem Augustanam receperunt, accersito Norimberga Lutherano Prædicante. 10 1548
- LII. GEORGIVS, Marefchallus à Papenheim, Decanus Aichstatensis, & Canonicus Ratisbonensis, reformationi Cleri & religioni diligenter invigilavit; Synodum Diocesanam anno M D XLVIII & M D LIX celebravit. Sub hoc, Monasterium Scotorum sancti Petri extra muros Ratisbonenses anno M D LII est destructum. 15 1563
- LIII. VITVS à Fraunberg, Præpositus Frisingensis & Pataviensis, Canonicus Salisburgenfis, Ratisbonensis, & Augustanus; interfuit Concilio Provinciali Salisburgenfi, anno M D LXV celebrato. 4 1567
- LIV. DAVID Köldrer, Canonicus Ratisbonensis, Palatium Episcopale magnis impensis exstrui curavit. Sub hoc, anno M D LXIX, die XIV Martii, celebratur Concilium Provinciale Salisburgense: & anno M D LXXVII, ipsemet Synodum Diocesanam habuit. 12 1579

	Anni	Sef- Obi- fio- nis.	tus.
L V. PHILIPPVS II, Bavarïæ Dux, postulatür Episcopus Ratisbonensis; verum, cum propter ætatem eidem præesse non posset, Administratorem autoritate Apostolicâ habuit Reverendissimum D. Felicianum, Episcopum Scalensem, Nuntium Apostolicum, donec adolesceret. Synodum Diocesanam celebravit anno M D LXXX, mensè Octobri. Creatur deinde S. R. E. Cardinalis anno M D XCVII. Sub hoc Patres Societatis Iesu, anno M D LXXXIX, Ratisbonam venerunt.			
LVI. SIGISMUNDVS FRIDERICVS Fugger, Baro in Kirchberg & Weissenhorn, Canonicus Salisburgensis, Ratisbonensis, & Patavien- sis.	10		1598
LVII. WOLFGANGVS II, Dominus de Hausen, Præpositus Elwacensis, & Canonicus Ratisbonensis. Sub hoc, corpus S. Wolfgangi Episcopi & Confessoris denuo translatum est, anno M D C XIII, die XXI Aprilis.	2		1600
L VIII. ALBERTVS IV, Comes à Törring, Stain, & Petrenstain; Canonicus Salisburgensis & Ratisbonensis, turbulenta sensit tempora, post spoliationem Ecclesiæ Cathedralis: Herbipoli, per annum & amplius, duram sensit captivitatem, grandi tandem lytro redemptus. Sub hoc Fratres Minimi, Ordinis sancti Francisci de Paula, Neoburgum; Patres Capucini anno M D C XIII Ratisbonam; Patres Societatis Iesu anno M D C XXI Ambergam, & anno M D C XXXI Straubingam; Patres Capucini anno M D C XXV in Deggen- dorff; Patres reformati sancti Francisci de Observantia anno M D C XXXIX in suburbium Ratisbonense; Patres Carmelitæ discalceati anno M D C XLI Ratisbonam; Patres reformati sancti Francisci de Observantia anno M D C XLII in Dingelfinge; Patres Capucini anno M D C XLV Straubingam, Patres reformati sancti Francisci de Observantia anno M D C XLIX in Eckfeld, venerunt. Idem piæ memoriæ Episcopus Cathedralem Ecclesiam ædificiis restauravit, aris & imaginibus exornavit, columnarum epistylia, parietumque projecturas, basilico auro distinxit; & Chorum marmoreis gradibus aperuit, sumptuosis cancellis conclusit. Tandem, plenus dierum, D. Franciscum Guilielmum, Comitem de Wartemberg, Episcopum Osnabrugensem, Mindensem & Verdensensem, & Canonicum Ratisbonensem, anno M D C XLI, die IX Novembris, in Co- adjutorem assumpsit. Sub eodem, Corpus S. Iustini Martyris, ab Urbano VIII. Papa donatum, ad Cathedralem Ratisbonensem, XXVII Maji M D C XLIV, est translatum.	13		1613
LIX. FRANCISCVS GVILIELMVS, Serenissimi Ferdinandi Bavarïæ Ducis ex legitimo thoro filius, nepos Guilielmi V & Ernesti Archiepiscopi, fratrum Ferdinandi supradicti; qui & hunc & alios suos filios, certis conditionibus, duranteque lineâ Guilielmi masculinâ, in ordinem Comitum de Wartemberg redigi passus est; ut olim etiam Otto Magnus Wittelspacensis, Comes de Scheuren & Wartemberg, (à quo moderni Bavarïæ Duces originem trahunt,) cognominatus fuit.	36		1649

Natus est hic FRANCISCVS GVILIELMVS prima Martii, anno M D XCIII. Mittitur Ingolstadtium, ad studia perdiscenda, anno M D C I. Accipit primam Tonfuram, primâ Aprilis, anno M D C IV, ab Episcopo Eichstetensi; seque Clericali militiæ adscribi vult. Vnde, sexta Maji ejusdem anni, fit Præpositus Veteris Oetingæ; & Romam mittitur ad Collegium Germanicum, anno M D C VIII. Inde, prius à Cardinale Bellarmino, primâ Junii, quatuor Ordinibus minoribus initiatus, completâ Philoso-

phiâ, Theologiâ, & Iure Canonico, redit Monachium XIV Julii M D C XIV; cum jam ante, XXIV Ianuarii, Præpositura Monacensis ipsi esset collata. Redux, à Maximiliano Bavarïæ Duce assumitur ad consilia, & constituitur Præses Concilii Monachii. Septimâ Aprilis M D C XVI, fit Canonicus Ratisbonensis; decimâ Novembris M D C XVII Canonicus Friginsensis; vigesima octava Maji M D C XIX Præpositus Ratisbonensis; eodemque anno, Monachii, Ligæ Catholicæ, Ferdinandum II inter & Imperii Status conclusæ,

clusæ, interfuit. Recedente, anno MDCXXI, Cardinale Zollerano ex Aula Colonienſi Romam, expetitur à Sereniſſimo Ferdinando, Electore Colonienſi, in ejus locum, pro Aulæ & tot provinciarum, quibus præerat, Moderatore, ac conſiliorum omnium Præfecto, Bonnam; quo etiam XXIV Junii pervenit; & anno MDCXXII cum Electore ad Conventum Electorum Ratisbonam proficiſcitur; ubi, hoc & ſequenti anno, tranſlatio dignitatis Electoralis facta eſt in Domum Bavariæ, & lineam Ducis Guilielmi. Anno MDCXXIII, octavo Idus Auguſti, aſſumitur in Coadjutorem Præpoſituræ Archidiaconalis celeberrimæ Bonnenſis. Anno MDCXXIV, mittitur Auguſtam Vindelicorum, quò omnes Catholici colligati per Deputatos convenerant. Vigefima ſexta Octobris MDCXXV, in legationibus in Bavaria abſens, in locum defuncti Cardinalis Zollerani poſtulat legitime, à Capitulo Eccleſiæ Oſnabrugenſis, Episcopuſ, cujus confirmationem, XV Aprilis MDCXXVI, impetravit ab Urbano VIII, obtento prius Adminiſtrationis indulto. Ægrè ad acceptationem hujus Episcopatus permoveri potuit, cum ibi locorum omnia plena eſſent motibus bellicis, & tum Danica arma, Imperio hoſtilia, prædominarentur, tum etiam cives ac nonnulli ſubditi (ut, non Catholicum, ſed Dani Regis filium, haberent Episcopum) rebellarent. Anno MDCXXVII in æſtate, cum Comite de Anholt, Generali armorum Liſticatorum, obſidet Civitatem ſuæ Diœceſis Widembruſenſem; eamque vi, ac tandem deditione, à præſidio Danico liberat, poſſeſſionemque ſui Episcopatus adit. Menſe Octobri mittitur à Sereniſſimo Ferdinando Colonienſi Mulhuſium Thuringiæ, Legatuſ plenipotentiarius, ad Conventum Electoralem. Inde redux, accepto à Comite Tillio, ſupremo armorum Liſticatorum Archiſtratego, milite, Civitatem Oſnabrugenſem & fortalitium Furſtenaw obſidet, ac, Vordenſi & Witlacenſi munitiõibus brevi receptis, ea loca armis ſtringit. Vnde, anno MDCXXVIII, die IV Januarii, Furſtenauia, &, XX ejuſdem, Civitas Oſnabrugenſis, ſe dedunt; & præſidium utrique, ejectis Danis, Cæſareum imponitur. XXV Januarii, à Cæſare Ferdinando II, per Legatuſ, Regalia accipit. XII Martii ſolemneſ ſuum ingreſſum, ac inthronizationem, ut vocant, celebrat; ac Status homagium præſtant. Interim Princeps Patribus de Obſervantia ſuum, per hæreticos ante LXXXVII annos ablatum Conventum ibidem, uti & duas inſignes Eccleſias Parochiales Catholicis, ſtatim reſtituit. In principio Junii, fundamenta jecit novæ Reſidentię ac fortalitii; quod Caſtrum S. Petri appellari voluit: quæ in odium religionis Catholicæ male mutata, & contra juſtitiam Conſtitutio-

neſque Imperii, vel erepta vel detenta erant, in debitum ſtatum reſtituit. Synodum generalem Eccleſiaſticorum, decimã octavã Martii, celebrat. Eodem hoc anno excurrit cum Electore Colonienſi in Bavariam; & inter alia, Dedicatõi Eccleſiæ Salisburgenſis Metropolitanicæ interfuit, cum multis aliis Principibus. Meppenæ etiam Patribus Societatis reſidentiam & ſcholas confirmat. Conſtituitur anno MDCXXIX, die XIII Septembris, Episcopuſ Mindenſis; & in Octobri, ex ordinatione Ferdinandi II, Ediſti Cæſarei ſuper reſtitutione bonorum Eccleſiaſticorum, per Circulum Saxonię inferioreſ totum, & ſuperioreſ cis Albim, Commiſſarius, menſe Octobri rem aggreditur, ac, præter quatuor Cathedrales, & quindecim Collegiatas inſignes, nec non innumeras parochiales aliaſque Eccleſias & Capellas, reſtituit Catholicis centum quadraginta octo Monaſteria diverſorum Ordinum; nec tamen totum abſolvit diſtrictum, ſed, ob negotia Episcopatus ſui, reverſi cogitur ad finem Januarii MDCXXX; quo anno, XXVI Januarii, aſſumitur in Episcopum Verdenſem; & à Papa Urbano VIII, cum diſpenſatione retinendi ſimul tres Episcopatus & beneficia hætenus obtenta, confirmatur. Dominicã Pentecoſtes conſecrari fecit per Episcopum Cardenſem, in Eccleſia ſua Cathedrali Oſnabrugenſi, ſuum primum Suffraganeum, Domiuſ Caſparum, Episcopum Aureliopolitanum. Primã Maji, anni ejuſdem, ſolemneſ ſuum Verdæ habet ingreſſum, poſſeſſionem ac inthronizationem accipit ſolitam; Status homagium præſtant; celebrat Synodum; ac Eccleſiaſtica & temporalia, in quibus jam tribus menſibus laborat, diſponit. In principio Junii, revocatur à Colonienſi Electore, ut ſecum Ratisbonam ad Dietam eat. quod præſtitit, poſtquam Academiam Oſnabrugenſem, approbantibus Urbano VIII & Ferdinando II Imperatore, denuo fundaret ac reſtituiſſet, unã cum inſigni Collegio Patrum Societatis Jeſu, inchoaſſetque tum pro ſtudiis, tum pro religione orthodoxã conſervandã, tredecim diverſa Seminaria. 1. Foundationem Collegii aded auxiliã, ut triginta ſtudioſi Societatis, ultra alios ad Collegium neceſſarios, alerentur. 2. Patribus Benediſtinis pro duodecim; 3. Ciſterciënſibus pro duodecim; 4. Dominicanis, ultra Conventum ordinariũ, pro quadraginta; 5. Patribus item S. Franciſci de Obſervantia, ſimiliter pro quadraginta ſtudioſis alendis, & poſtmodum ad Conventus Saxonię mittendis, media deſtinavit. 6. Foundationem Seminarii Clericorum Oſnabrugenſium viginti quatuor; 7. Mindenſium ſedecim; 8. Verdenſium, decem; item 9. Seminarium Nobiliũ, tum Clericorum tum Laicorum, ex his Diœceſibus & Saxonã aſſumendorum; nec non 10. Domum pauperum ſtudio-

studioforum pro octodecim, inceptit, ac fundare intendit. 11 Præter Convictum studioforum quorumcunq; sub disciplina Patrum Societatis, 12 Apud Electorem Coloniensem eò rem promovit, ut Seminarium Hildesimensium, quod quadraginta personas alere poterat, ad hanc Univerſitatem, cum Hildesii nec Philoſophia nec Theologia doceri valeant, etiam Oſnabrugum, pro majoribus ſtudiis, transferretur. 13 & ultimo, ſimiliter ad instantiam Sux Celsitudinis, Cæſar Ferdinandus II pro natione Anglicana Seminarium fundavit ultra triginta perſonarum, Episcopos domum ipsis fundumque ſufficientem donavit, adeo ut de facto etiam aliquot illius nationis ſtudioſi ad-eſſent, & dictorum Seminariorum initia jam fervent. Hos conatus maxime juvit Vrbanus VIII. Verum, ubi bellica tempora, poſtmodum ſubſecuta, omnia turbarunt & devaſtarunt; conatur tamen Episcopus, de aliis mediis ſollicitus, pro re Catholica, denuo incipere; prout jam de facto iterum duodecim Clericos, & ſex Nobiles, alere inceptit. Eodem hoc anno M D C XXX, in prædicta Dieta Ratiſbonenſi, coronationi Imperatricis Eleonoræ, eidem cum aliis Episcopis aſſiſtendo, interfuit. Sub finem anni M D C XXXI, hoſtes Imperii Verdenſem Episcopatum occupant totum. Anno M D C XXXII, pro majori bono Academia Oſnabrugenſis, fundat, vii Martii, etiam ſtudium Iuris Canonici. Eodem menſe Martio mittitur Legatus Bruxellas ad Sereniſſimam Infantem Iſabel-lam Claram Eugeniã. Die XXI Julii ſolem-nem ingreſſum habet, & inthronizatur Minde Episcopus; ubi etiam, xv Octobris, primam ſuam celebrat Synodum. In Rintelienſi Univerſitate lectionem Theologicam, quæ hæc-tenus non fuit, Patribus ſancti Benedicti Angliſ tradit. Inde mittitur à Colonienſi Electore Commiſſarius Hildesium, & ibidem (ſententiã Episcopatus reſtitutoriã in Camera Spirenſi lata) omnia in debitum tum religionis tum politicum ſtatum, reſtituit. Vbi etiam Co-adjutoriã, cum ſucceſſione, in perſonam moderni Maximiliani Henrici Bavariæ Ducis, à Capitulo obtinuit; quam Vrbanus VIII approbavit; ſed, cum minoribus adhuc eſſet an-nis, voluit idem Pontifex, ut, ſi, cedente vel decedente Ferdinando Electore, prædictus Coadjutor Maximilianus Henricus trigefi-mum ætatis annum nondum compleſſet, totã Hildesimenſis Episcopatus adminiſtratione eoſque fungeretur idem Episcopus Oſnabru-genſis, non obſtante quod etiam aliis præſe-let Episcopatus. ita habetur in Bulla de ani-M D C XXXIII die XXIII Novembris. Cumque, eo anno, prævalerent, iis in par-tibus, arma Suecica, Imperio hoſtilia; ſecun-da Februarii Hildesio recedere coactus fuit Mindam, deinde Oſnabrugum verſus. Et, cum

ad Oldendorpium infeliciter à Cæſareis, menſe Iulio, pugnatum eſſet, Episcopus omni, de reſtaurando exercitu, ſtudio laboravit: & cum XXIII ejuldem menſis Telgeti omnes viciniã Provinciã per Deputatos convenirent, cum militiã Generalibus ac Officiatis in præſentia Sux Celsitudinis deliberatũ; ſequenti die hoſtes civitatem Oſnabrugenſem aggre-diuntur, lætis civium aliorumque animis; quæ ſe, in Octobri, una cum novo Caſtro S. Petri, dedit. Vnde Sua Celsitudo regredi non po-tuit, ſed ſe Monafterium, indeque Coloniam, contulit. Ante tamen, eodem anno, novum templum, in honorem ſancti Ignatii Confeſ-ſoris, maxima feſtivate dedicari fecerat, præſentibus tribus Episcopis, & duodecim Ab-batibus mitratis, ad hanc ſolemnitatem ſpe-cialiter convocatis. translata etiam ſunt ad novum Collegium Societatis Ieſu ex Cathedra-li (ubi *Divus Carolus Magnus* Imperator, ante octingentos & ultra annos, eaſdem fun-daverat) ſcholã; & directio Academia, auto-ritate Sedis Apoſtolicæ atque Imperatoris, di-ctis Patribus ſuit data. Anno M D C XXXIV, die xxv Maji, in feſto Aſcenſionis, Subdiaconatum, & iv Junii in feſto Pentecoſtes, Diaconatum, Colonia à Reverendiſſimo Cardi-cenſi Episcopo accepit. Et, cum Cardinalis, Hispaniã Inſans, poſt victoriam Nordlingenſem, Bonnam & Coloniam in Octobri veni-ret, Illuſtriſſimus, una cum Episcopo Franciſco Bambergenti, nomine omnium Catholi-corum deputatus fuit, ut dictum Cardinalem, Iuliacum uſque, comitaretur, ibique de nego-tiis publicis tractaret; prout etiam in deci-mum diem ibi cum eodem ſubſtitit. Eodem anno, vigefima Novembris, cum novo exer-citu Cæſaris & Catholicorum, ſub ductu Co-mitis Philippi de Mansfeld, progreditur ad liberandam ab obſidione hoſtili Mindam; quæ, priuſquam ſuppetiã venirent, ſe dedit. Elector Colonienſis miſit, anno M D C XXXV, Suam Celsitudinem Viennam ad Cæſarem; ubi varia egit negotia. Inde, menſe Iulio, rediit ad Bavariam; ubi novas ab Electore accepit comiſſiones, præſertim reformandi ac viſitandi Monafterii ſui in Berchtesgaden; dein, menſe Novembri, Bonnam denuo advenit. Anno M D C XXXVI Sereniſſimus Elector ipſum ſecum aſſumit, ad novam Dietam Electorum, Ratiſbonam; ubi Electioni Ferdinandi III, nec non ejuldem, ſuxque conjugis, Mariæ Hiſpanicæ, ſolemni coronationi interfuit. Durantibus iuldem Comitibus, præſente Imperatore Ferdinando II, & Imperatrice Eleono-ra, Ferdinando III, Romanorum, Hungariæ, & Bohemiæ Rege, & Regina Maria, item E-lectoribus, aliſque pluribus Principibus, Le-gatis, & Statibus Imperii, in feſto ſancti An-dræ Apoſtoli, in Cathedrali Ratiſbonenſi, celebrat ſuas primitias, Ordinatus pridie ab

Alberto, Episcopo Ratisbonensi, & octavâ Decembris, solemnissime, iisdem præsentibus, per Dominum Nuncium Apostolicum, Dominum Baglionium, assistentibus sibi Alberto IV Ratisbonensi & Antonio Viennensi Episcopis, in Episcopum consecratur. Nec non ibidem, in consecratione Domini Anselmi Casimiri, Archiepisc. & Electoris Moguntini, per eundem Dominum Nuncium facta, in Pontificalibus astitit una cum iisdem Episcopis, Ratisbonensi, & Viennensi. postmodum iterum sæpius ad Electores missus Legatus. Eodem anno MDCXXXVI per suum fratrem, Comitem Ferdinandum Laurentium, recuperavit civitatem & castrum Furstenauense, ejusdem Suecis; & Widenbrugi sex humanioris literaturæ scholas instituit. Anno MDCXXXVIII, Bruilæ, visâ dispensatione Apostolicâ super ætate, moderno Domino Electori Colonienfi, Bavariæ Duci, in festo S. Iosephi, quæ fuit XIX Martii, quatuor minores, & sequenti die XX, in festo sancti Ioaachim, quæ fuit Dominica Sities, Subdiaconatum contulit. Anno MDCXL, resignat Præposituram Monacensem. Eodem anno, Colonia ipsemet benedicit Abbates suarum Diocesium, Dominum Iacobum Iburgensem, & Dominum N. Mindensem, Ordinis sancti Benedicti. Anno MDCXLI, die XVII Februarii, Bonnæ consecravit, in Episcopum Ioppensem, Dominum Georgium Paulum Stravium, Suffraganeum Coloniensem. Nona Martii it Romam ad limina; vigesima nona Iulii redit in Bavariam. Mensè Octobri confert se Ratisbonam ad Dietam Imperialem; ubi Episcopatus Mindensis jura in Comitatum Schaumburgensem in contradictorio obtinet & conservat. Nonâ Novembris, ab Episcopo Alberto Ratisbonensi, & Capitulo, assumitur & eligitur in Coadjutorem cum spe successiois; quod, anno MDCXLII, XVIII Kal. Januarii, à Pontifice confirmatur; resignat etiam statim Præposituram Ratisbonensem ad manus Pontificis. Inde redit Coloniam. Anno MDCXLIV, mensè Aprili, ivit Widenbrugum ad suam civitatem, (fundans ibi Patribus sancti Francisci de observantia Conventum,) cum commissione Electoris Colonienfis, ut tractatibus pacis universalis, suo nomine, interesset. Ivit ergo eò, nomine Electoris, ipsiusque Ecclesiarum, Colonienfis, Leodiensis, Hildesimensis, Paderbornensis, Monasteriensis, Berchtesgadenfis, & Stabulensis; item nomine suarum Ecclesiarum, Osnabrugensis, Mindensis, & Verdenfis. Episcopi etiam, Ratisbonensis, Curienfis, Aichstetensis, Augustanus, & Abbas Corbeienfis, ipsum suum Plenipotentiarium constituerunt ad hos tractatus. Ibidemque, anno MDCXLV, in Dominica Passionis, consecravit Dominum Bernardum, Suffraganeum Paderbornensem,

in Episcopum Cardicensem. Vndecima Maji, Innocentius X ipsum constituit Vicarium Apostolicum Diocesis Bremenfis; quod & ante plures annos fecerat Vrbanus VIII; cum maximis facultatibus. Anno MDCXLVII, in festo trium Regum, Monasterii benedixit tres Abbates Ordinis Cisterciensis, Mariæfeldensem, Bredlariensem, & Hardehufanum. Eodem anno, Sueci contra pacta occupant violenter civitates & castra in Diocesi Osnabrugensi, Widenbrugum & Reckenberg. Anno MDCXLIX, Alberto, die XII Aprilis mortuo, ipse succedit Episcopus Ratisbonensis, & per Deputatos ex Westphalia Commissarios, possessionem accipit. Anni MDCCLI, mensè Ianuario it Bonnam ad Electorem; inde in Martio Norimbergam, ad tractatus Imperii cum coronis exteris; ibique restitutionem sui Episcopatus Osnabrugensis urget. Inde, nonâ Aprilis, Ratisbonam venit, suum solemnem habet ingressum & inthronizationem; v Iulii celebrat solemnissimam Synodum, præsentibus in eâ, præter duodecim Abbates mitratos, ultra sexcentos de Clero sæculari, non computatis Religiosis; & Seminarium instituit. Sub hoc Principe, eodem anno, Patres Carmelitæ Straubingæ reformationem inceperunt. Patribus item Reformatis sancti Francisci ultra Danubium, XXVI Septembris, primum posuit lapidem, pro novo Monasterio, & templo ædificandis; & dum omnia ulterius ibi disponit, eodem mensè Septembris ob inopinam mortem Electoris Colonienfis evocatur Bonnam. Inde Monasterium progreditur; tractat cum Suecis; & XXVI Novembris redit ad suum Episcopatum Osnabrugensem; quem, trigesimâ, Sueci omnino tandem dimittunt. XXI Decembris, Synodum celebrat, & pro reformatione Diocesis, Iburgi omnes Ecclesiasticos convocat, & Parochias distribuit. XVII Decembris solemnem habet Osnaburgi ingressum; ac Status denuo præstant homagium. Anno MDCCLI iterum Osnaburgi habuit duas Synodos. Eodemque anno XVII Septembris, Monasterii consecravit Dominum Christophorum Bernardum, Episcopum Monasteriensem; & prima Octobris, Paderbornæ, Dominum Theodorum Adolphum, Episcopum Paderbornensem; adeo ut, sicut ab antiquo tempore, scilicet *Caroli Magni*, ex hac Osnabrugensi Ecclesia in totam Westphalam & Saxoniam fides propagata est, nunc iterum Chrisma sacrum hinc in omnes Ecclesias illas sit derivatum. Hoc eodem anno, in Dominica Passionis, consecrari fecit, per Dominum Marquardum Eichstetensem Episcopum, suum primum Suffraganeum Ratisbonensem, Dominum Sebastianum, in Episcopum Almirensensem. Anno MDCCLII, denuo duas celebravit Synodos, primam v Martii, & secundam

dam 1 Octobris. Die xviii Martii, in Dominica Passionis, benedixit Abbatissam ad sanctam Gertrudem prope Osnabrugum. Eodemque anno, autoritate Ordinaria, Patres Minimi S. Francisci de Paula translati sunt, ex nova civitate ante sylvam, ad civitatem Ambergensem in Dicecesi Ratisbonensi. Inventus Princeps literis Cæsareis ad Dietam Imperialem, cum se excusaret de personali comparitione, Cæsar Comitem de Vehlen Legatum misit, ut permoveret ipsius præsentiam. Ergo xxi Octobris discessit Iburgo, & xxix ejusdem mensis Ratisbonam venit. Vbi nunc, cum Cæsare & aliis Principibus, Imperii negotiis, & Episcopatus sui Ratisbonensis bono, intendit. Altera statim die postquam Ratisbonam advenit, in festo S. *Wolfgangi*, non solum consuetæ annuæ processioni solenni ad sanctum Emmeranum interfuit, verum etiam Ecclesiæ Cathedrali magnam statuatam argenteam ejusdem Sancti donavit; eique, præsentem Capitulo suo, dicti Sancti imposito cranio, eam solemniter in processione deportari fecit; nec non Missam, reliquaque Pontificalia, ad sanctum Emmeranum ipse peregit. Tertia Novembris, Dominica infra Octavam omnium Sanctorum, in Ecclesia inferioris Monasterii, benedixit solemniter novas Abbatissas, tam superioris quam inferioris Monasteriorum. Hoc ipso anno MDCCLIII Castrum & Dominium in Pechler, à suo Antecessore, causâ belli, oppignoratam, redemit, plus quam triginti millibus florenorum. Insuper, vii Januarii MDCCLIII, Corpus & Reliquias S. *Erhardi*, Episcopi & Confessoris Ratisbonensis, ex antiquâ tumbâ ligneâ in novam argenteam, quam piæ memoriæ Abbatissa Anna Maria de Salis, & Conventus seu Collegium nobilium Virginum in Inferiori Monasterio fieri curarunt, transtulit ac reposuit. Sequenti die, in ipso festo ejusdem Sancti, consuetâ fuit ad eam Ecclesiam totius Cleri & populi annua processio; in quâ deportata est alia statua argentea cum inclusis ejusdem S. *Erhardi* Reliquiis; quam idem Illustris-

simus Ecclesiæ suæ Cathedrali donavit. Cum denique, anno MDCCLIII, inter cætera dona ab Urbano VIII corpus S. *Leontii* Martyris Sua Celsitudo accepiisset, illud postmodum utrique suæ Ecclesiæ, Osnabrugensi scilicet & Ratisbonensi, dividendum destinavit. Obtulit ergo huic Cathedrali Ecclesiæ Ratisbonensi mediam partem, eamque argenteæ tumbæ, ad hoc specialiter suis sumptibus confectæ, inclusam, in Octava dicti Sancti, quæ incidit in xxi Aprilis hoc anno MDCCLIII, solemniter ad eandem deferri fecit. Hoc eodem anno, xviii Martii, Synodum vernalem consuetam, per deputatos suos Commissarios, (cum, per præsentiam Imperii Comitum, in persona non potuerit,) solemniter celebrari mandavit. Hoc ipso item anno Castrum & Dominium Epersejunt, Electori Bavariæ oppignoratam, redemit, triginta millibus florenorum & ultra. Idem hic Episcopus, à tempore suæ consecrationis, ipsemet sacris Ordinibus initiavit ultra mille quadringentos; Confirmationis vero Sacramentum impertivit pluribus quam viginti millibus personis; templa ac sacella plura dedicavit; aliaque munia Episcopalia peregit, quæ hic attexere, nimis longum foret. Vides ex his, amice Lector, quam variam fortunam hæcenus hic Princeps sit expertus, præsertim in bellicis Imperii motibus, multis casibus jactatus; ex itineribus, periculis, & mirâ rerum vicissitudine, superstes. Utamque fortunam expertus, major utraque, adversam constanter, secundam modestè, ad invidorum æmulationem, & æmulum invidiam, semper tulit. Et, quod potissimum admireris, quod magis sensit inconstantis fortunæ lusum, hoc ferventius Dicecesibus & Episcopatibus suis, summo labore, summisque expensis, & periculis, nunquam non summâ vigilantia, præsertim pro amplificandâ re Catholica, invigilavit, negotiaque Imperii summa semper sedulitate tractavit. Ipsi, omnes boni, plures meritis à Deo apprecantur annos sanos atque felices.